Ανορθόδοξη ορθοδοξία (Μοναχός Μωυσής, Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 6 Οκτωβρίου, 2012

Ορισμένοι θεωρούν την παράδοση να τους καταδιώκει και να τους απειλεί. Πιστεύουν ότι το μάθημα των Θρησκευτικών δεν θα πρέπει να είναι ομολογιακό. Θέλουν το μάθημα να είναι θρησκειολογικό και πολιτιστικό. Όσοι αντιδρούν χαρακτηρίζονται υπερσυντηρητικοί και φανατικοί. Η θεολογία μας θα παραμείνει αγιοπατερική. **Μάθημα Θρησκευτικών δίχως την αναφορά και παρουσία του ζώντος Χριστού δεν υφίσταται**. Η παράδοση στην ορθοδοξία είναι με τους αγίους πατέρες και τον Χριστό. Κάθε άλλη σκέψη είναι ανορθόδοξη.

Ο Χριστός δεν είναι ένας από τους πολλούς, αλλά ο μόνος και αληθινός. Η λεγόμενη άστοχα μεταπατερική θεολογία φαίνεται πως βολεύει τους συζητητές ενός διαχριστιανικού ή διαθρησκειακού διαλόγου. Η ορθόδοξη ησυχαστική παράδοση αποκρούει τις αθεμελίωτες θέσεις της μεταπατερικής θεολογίας, η οποία αποτελεί ανορθοδοξία. Περιορίσαμε την ορθοδοξία σε στείρο ηθικισμό. **Ειρωνευτήκαμε την ευλάβεια** και την κατάνυξη κληρικών και λαϊκών. **Εξαντλήσαμε το έργο της εκκλησίας σε φιλανθρωπικά έργα. Το κήρυγμα κατάντησε φθηνό σχόλιο της παρερχόμενης επικαιρότητος προτεσταντικού τύπου**. **Φοβηθήκαμε φοβερά τη φτώχεια, την αδοξία και τις δοκιμασίες**. Η κατήχηση, το κήρυγμα, η διδαχή χρειάζονται στέρεες ορθόδοξες βάσεις. **Σήμερα η χριστιανική ιδιότητα δεν έχει κανένα κόστος, ούτε θέλει να έχει κανένα μόχθο**. Πολλοί εξομολογούνται και λίγοι μετανοούν.

Η σχέση πολλών με την εκκλησία είναι αρκετά επιφυλακτική και καχύποπτη. Δεν γνωρίζουν την αλήθεια της πίστεως. Υπάρχει μία σοβαρή νοσηρότητα εντός των τειχών της ορθοδοξίας. Μισαλλοδοξίες, σχολαστικισμοί, λαϊκισμοί, αμαρτιοφοβίες, φαντασίες, οράματα, πλάνες, πείσματα, ζήλιες και αδιαφορίες. Ένας αδιέξοδος σκοτεινός κύκλος που δεν ελευθερώνει, δεν φωτίζει και δεν λυτρώνει. Χρειάζεται γενναιότητα, τόλμη, ενθουσιασμός, ζήλος, θέρμη, ειλικρίνεια, σοβαρότητα και υπομονή.

Όσα γράφουμε δεν τα γράφουμε απλά για να τα γράφουμε. Μας καίει ο πόνος να παρουσιάσουμε και να ζήσουμε όλοι μία ορθόδοξη ορθοδοξία. Δεν γκρινιάζουμε αναίτια και δυσανασχετούμε μόνιμα. Δεν κάνουμε τους σοφούς και τους

αλάνθαστους. Κινούμεθα συνειδητά, με φόβο Θεού, με ελπίδα για κάτι καλύτερο. Δεν αντιστεκόμαστε διαμαρτυρόμενοι παράλογα, αλλά αγωνιζόμαστε σθεναρά για τη φίλη ορθοδοξία, για την αποκάθαρσή της από ανορθόδοξες προσμίξεις.

Οπωσδήποτε δεν θα πρέπει να παραμείνουμε σε διαπιστώσεις, αλλά να προχωρήσουμε σε δυνατές διορθωτικές λύσεις. Όλοι, κλήρος και λαός, να αναλάβουν ενσυνείδητα τις ευθύνες τους. Χρειάζονται διορθόδοξες συναντήσεις, ταπεινοί διάλογοι και γενναίες αποφάσεις. Η όποια απόκλιση από την αγιοπατερική παράδοση δεν μπορεί να υιοθετηθεί και να δικαιολογηθεί, αλλά είναι ανάγκη να εντοπιστεί, να χαρακτηριστεί και να διορθωθεί. Να απομονώνονται οι ανορθόδοξοι παραχαράκτες, να μη φοβόμαστε την ομολογία, να μην αισθανόμαστε μειονεκτικοί και οπισθοδρομικοί, αλλά να παραμένουμε εδραίοι στην αγκάλη της αγίας μητέρας μας, της ορθόδοξης εκκλησίας.

Η ορθοδοξία έχει έναν απύθμενο πλούτο. Μην τη μειώνουμε, μην την παραποιούμε και μην ασχολούμεθα με ασήμαντες λεπτομέρειες και αφήνουμε τη ζωοποιό ουσία, την κανονικότητα, την ενότητα και την παραδοσιακότητα. Η ορθόδοξη εκκλησία δεν κομματιάζεται, δεν σχισματίζεται και συσχηματίζεται. Χρειάζεται συνεχής επαγρύπνηση να μην παραδώσουμε ποτέ μία ανορθόδοξη ορθοδοξία. Μια ορθοδοξία καταπώς τη φανταζόμαστε, τη νομίζουμε και μας συμφέρει.

(Πηγή: "Μακεδονία" 30/9/2012)